

Életem a digitális iskolában (Avagy: Ez a jövő?)

2020. 05.02.

Az új koronavírus által indukált járványhelyzet alakította ki számunkra a digitális úton folytatott tanítási rendszert, melynek számtalan előnye s hátránya van. A diákok fele-fele arányban kedvelik s ellenzik ezt az oktatási formát, habár elképzelhető, hogy ez lesz az iskola jövője. Nagyon az elején, szinte kísérleti fázisban van ez a rendszer, mely sok hibát tartalmaz, de talán ezt a helyzetet is képesek vagyunk a saját hasznukra fordítani és jobban teljesíteni.

Az, hogy nem kell látogatni az iskolát és az interneten keresztül zajlik a munka nagy része, az én emberi tulajdonságaimhoz és komfortzónámhoz jobban illeszkedik. Ez a munkarend elvárja tőlünk a modern technológia megfelelő használatát és az emberi gondolkodásmódunk változásait eredményezi. Gyakorlatias módon használjuk az eszközeinket, mely fejleszti az informatikai tudásunkat, ami a jövőt tekintve nagyon meghatározó készség lehet. A sok előny mellett azonban ez a rendszer elveszi az emberi tulajdonságaink és társas kapcsolataink fejlődésének lehetőségét, mely nagyon nagy veszteség lesz számunkra s életünkben. Elenyésző időtartamot szentelünk a környezetünkre, a fizikai képességeink fejlesztésére, s ezzel ellentétben rengeteg időt töltünk az okos eszközeink előtt dehidratáltan, fáradtan, mely a testünk egészséges működését befolyásolhatja. Előnyként lehet számon tartani a társadalom felelősségének és tervezői készségének fejlődését. Az állandó otthonlét segíti a gyermekek és szülők családhoz való alkalmazkodását, mely a családok körében erős köteléket hozhat létre.

Az ellenérvek mellett számos előnye van a digitális oktatásnak, melyek fejlesztésével s a hibák kijavításával egy működőképes jövőképet láttat. Teljesen nem veheti át a klasszikus tanítás szerepét, de elképzelhető, hogy előbb-utóbb muszáj lesz a modernizáció és a technika világában az okos eszközön keresztül folytatni a tanulást, majd a munkánkat. Habár nem lesz képes pótolni az emberi kapcsolattartást vagy az emberek szükségleteit, nem helyettesítheti a közvetlen beszélgetéseket, de mindenképp hasznos lesz akár az ügyintézés szempontjából is.

Az én életemben rengeteg pozitív és pár negatív dolgot hozott a karantén és a digitális oktatás. Az első, szerintem legfontosabb változás a gondolkodásmódom és világlátásom szélesítése, melyben a családi és a baráti kapcsolatok kerültek a középpontba, majd ezt követik a hobbik. Először érzem azt, hogy a napjaimat én szervezhetem, s ezáltal sokkal produktívabban teljesítek bizonyos területeken. Számomra lehetőséget adott a tanulmányi munkám javítására, melyet vidáman és könnyedén teljesítek. Megadatott számomra a kívánt feltöltődés és az egyedüllét ideje is, melyet 100%-osan hasznos dolgokra fordítok. Ez a helyzet megmutatja számunkra, hogy értékelni kell dolgokat, szeretni az idősebb rokonainkat, tisztelni az egészségügyi dolgozókat, élvezni a pillanatokat és a legfontosabb, hogy értékelnünk kell a minket körbevevő embereket, s környezetünket, mivel ezek nélkül nincs élet.

Nem tudjuk elkerülni a modernizációt, melybe beletartozik az oktatás fejlesztése, amit a digitális eszközökön keresztül lehet elérni. Az előnyök és hátrányok kezelését nekünk, embereknek kell egyensúlyba hozni, és személyre szabni az igények szerint. Van megoldás a hátrányok kezelésére és az előnyök fejlesztésére.

Soós Kinga 10.A